

MISSIO SAVO
13.1.2007
Iisalmi
Raamattutunti
Väinö Hotti

PIENTEN ALKUJEN PÄIVÄT

"Sillä kuka pitää halpana pienten alkujen päivän" (Sak.4:10).

Pienet alut Jumalan mielisuosiassa

Maria, Jeesuksen tuleva äiti, ylistää Jumalaa: *"Hän on osoittanut voimansa käsivarrellaan; hän on hajottanut ne, joilla oli ylpeät ajatukset sydämessään. Hän on kukistanut valtiat valtaistuimilta ja korottanut alhaiset. Nälkäiset hän on täyttänyt hyvyyksillä, ja rikkaat hän on lähettänyt tyhjinä pois"* (Luuk.1:51-53).

Jeesus sanoo: *"Totisesti minä sanon teille: ellette käännä ja tule lasten kaltaisiksi, ette pääse taivasten valtakuntaan. Sentähden, joka nöyrtyy tämän lapsen kaltaiseksi, se on suurin taivasten valtakunnassa. Ja joka ottaa tykönsä yhden tämänkaltaisen lapsen minun nimeeni, se ottaa tykönsä minut"* (Matt.18:3-5).

"Katsokaa, ettette halveksu yhtäkään näistä pienistä; sillä minä sanon teille, että heidän enkelinsä taivaissa näkevät aina minun Isäni kasvot, joka on taivaissa" (Matt.18:10).

"ja sanoivat hänelle: "Kuuletko, mitä nämä sanovat?" Niin Jeesus sanoi heille: "Kuulen; ettekö ole koskaan lukeneet: 'Lasten ja imeväisten suusta sinä olet valmistanut itsellesi kiitoksen?'" (Matt.21:16).

Sillä hetkellä hän riemuitsi Pyhässä Hengessä ja sanoi: "Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväsiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille. Niin, Isä, sillä näin on sinulle hyväksi näkynyt" (Luuk.10:21).

Pienet alut Vanhassa Testamentissa

Jesaja sanoo: *"Mutta minä katson sen puoleen, joka on nöyrä, jolla on särjetty henki ja arka tunto minun sanani edessä"* (Jes.66:2).

Miikan kirjasta luemme: *"mitä muuta Herra sinulta vaatii, kuin että teet sitä, mikä oikein on, rakastat laupeutta ja vaellat nöyrästi Jumalasi edessä?"* (Miik.6:8).

Luther kirjoittaa: *"Jumalalle onkin ominaista nöyriä korottaminen, nälkäisten ravitseminen, sokeiden valaiseminen, kurjien ja masentuneiden lohduttaminen. syntisten vanhurskauttaminen, kuolleiden elävöittäminen, epätoivoisten ja kadotukseen tuomitujen autuuttaminen."*

Elämästä on kysymys

Pienet ovat pieniä, mutta pienessäkin sykkii ELÄMÄÄ. Ja tämä on oleellista. Kristillisyydessäkin on

vastakkain elämä ja kuolema.

"Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkyläisyys" (Joh.10:10). On tarpeen esittää jokaiselle tämän perusasian vaiheilta kysymys: "Kenen joukoissa seisot, kenen lippua kannat." Me seisomme elämän tai kuoleman rivistössä. Seurakuntaan kuulumisenkaan ei ratkaise asiaa.

Sardeen seurakunta oli joutunut kuoleman voimien valtaan: **"Ja Sardeen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi: sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut'"** (Ilm.3:1). Nimi oli vielä kristittyjen kirjoissa, mutta elämä oli paennut. Hengellinen viiteryhmä ei ratkaise mitään. "Nimikristitty" on kristitty vailla elämää. "Kun kristityn on nimi mulla, tee siksi minut todella."

"Olin joutua kokonaan turmion omaksi keskellä seurakunnan ja kansankokouksen" (Snl.5:14). Sen enempää hengellinen tieto kuin virka-asemakaan eivät ratkaise ihmisen hengellistä tilaa.

Seurakunta ja pienet alut

Kuten totesimme, pienet alut kertovat elämästä, ne ovat elämän merkki. Seurakunnassa löydämme pieniä alkuja silloin, kun Jumalan herätystuulet ovat puhaltaneet paikkakunnan yli. Iisalmi on vanhaa herännäisyyttä. Täällä tiedetään, mitä Jumalan tuulet vaikuttavat. Ehkä myös tiedetään, millaista on, "kun taivaasta maan yli EI TUULE".

Pienten alkujen elämä on seurausta uudestisyntymisestä. **"ei teillä ole elämää itsessänne"** (Joh.6:53). **"Ei ihminen voi ottaa mitään, ellei hänelle anneta taivaasta"** (Joh.3:27). **"Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa"** (Joh.3:3).

Pienten alkujen synty

Luonnossa pienet alut lähtevät liikkeelle **siemenestä**. Maanviljelijä kylvää keväällä siemen ja muutaman viikon päästä on paljon "pieniä alkuja".

Jeesus kertoo Matt.13. Jumalan sanan kylvöstä: **"Kuulkaa siis te vertaus kylväjästä"** (Matt.13:18). Jeesus kertoo, kuinka Sana usein menee "huonoon maaperään", eikä näin lähde itämään ja tuottamaan "pieniä alkuja". Hyvä maaperä taas antaa korkean sadon.

Usein vika on sanankuulijassa. Myös sananjulistajalla on vastuunsa. Ei kaikki sananjulistus ole oikeaa sanan kylvämistä. Jeesuksen aikana fariseukset ja kirjanoppineet julistivat sanaa, mutta Jeesus tuomitsi heidän sanankylvönsä. He olivat "ammattikylväjiä", mutta saivat Jeesukselta huonot arvosanat taidostaan: **"Voi teitä, te lainoppineet, kun te olette vieneet tiedon avaimen! Itse te ette ole menneet sisälle, ja sisälle meneviä te olette estäneet"** (Luuk.11:52).

Seurakunta ilman pieniä alkuja

Joskus voi olla seurakunnassa liian hiljaista; on hautausmaan rauha. Kaikki nukkuvat. **Wilhelmi Malmivaara** kirjoittaa: **"On ihmeteltävä rauha vallitsemassa siellä, missä kaikki, sekä papit että sanankuulijat nukkuvat. Saarnat ovat pehmeitä kuin puuvilla ja kansa nukkuu niiden aikana makeasti. Ei siellä uskonnollisista asioista väitellä, kun ei niistä koskaan keskustellakaan."** "Soihdut sammuu, kaikki väki nukkuu."

Evangelistat pienten alkujen synnyttäjinä

Uusi (1992) raamatunkäännös on poistanut evankelistan nimen kahdesta paikasta, Ef.4:11 ja 2 Tim.4:5. Evangelistat ovat tainneet kuolla sukupuuttoon. Onhan heidän työnsä kautta aikain ollut suomalaisessa kansankirkossa ankeaa.

Ratkaisevaa "uusien alkujen" syntymisen kannalta olisi evankelistojen ammattikunnan elvyttäminen. Näille nimenomaan on annettu erikoinen armolahja kutsua ihmisiä parannukseen ja uskoon.

"Herätyskristillisyyden on aina kasvatuskristillisyyttä ja päinvastoin. Mutta mistä on kotoisin sellainen kasvatuskristillisyyden, jossa kukaan ei herää, ei kukaan tee parannusta eikä kukaan synny uudestaan. Siinä taidetaan kasvattaa syntymättömiä" (Niilo Tuomenoksa).

Opettajat

Opettajat jatkavat evankelistojen työtä pienten alkujen kasvattamisessa. Jos opetus jää pelkkien evankelistojen varaan, tapahtuu helposti vinoutumista, josta kertoo hebrealaiskirje: ***"Tästä meillä on paljon sanottavaa, ja sitä on vaikea selittää, koska olette käyneet hitaiksi kuulemaan. Sillä te, joiden olisi jo aika olla opettajia, olette taas sen tarpeessa, että teille opetetaan Jumalan sanojen ensimmäisiä alkeita; te olette tulleet maitoa tarvitseviksi, ei vahvaa ruokaa.***

Sillä jokainen, joka vielä nauttii maitoa, on kokematon vanhurskauden sanassa, sillä hän on lapsi; mutta vahva ruoka on täysi-ikäisiä varten, niitä varten, joiden aistit tottumuksesta ovat harjaantuneet erottamaan hyvän pahasta" (Hebr.5:11-14).

Paavo Ruotsalainen ei ollut evankelista, mutta hänellä oli erittäin tarkat silmät nähdä "pienet alut", nähdä, missä Jumala oli koskettanut ihmissydämiä. Sinne Paavo kiirehti vaalimaan hellin ja sulin käsin sitä tulta, jonka Jumala oli sytyttänyt. Jos oikea opettaja puuttuu, pienet alut turmeltuvat. Vaarana on takaisin maailmaan meno tai joutuminen erilaisten harhaoppien ja -opettajien riepoiteltavaksi.

Paavalin työn painopisteet

Paavali pyrki määrätietoisesti johdattamaan ihmiset uudestisyntymisen paikalle. Mutta hän ei pysähtynyt vanhurskauttamiseen. Oli välttämätöntä saada uskoontulleet pyhityksen tielle - eikä vain jollekin epämääräiselle tielle, vaan KRISTUKSEN KALTAISUUTEEN! Galatalaiset olivat hurskaasti vanhurskautuneet, tulleet uskoon, mutta pyhityksen tiellä lähteminen ei ollut onnistunut. Siitä oli seurauksena lainalaisuutta, lihallisuutta (syntielämää), riitelyä ja lahkolaisuutta. Paavali näki, että oli lähdetty väärille raiteille. Hän kirjoittaa: ***"Lapsukaiseni, jotka minun jälleen täytyy kivulla synnyttää, kunnes Kristus saa muodon teissä"*** (Gal.4:19).

On vaarallista pysähtyä vanhurskauttamiseen. On syytä iloita, kun tuhlaajapoika palaa kotiin: ***"Silloin isä sanoi palvelijoilleen: 'Tuokaa pian parhaat vaatteet ja pukekaa hänet niihin, ja pankaa sormus hänen sormeensa ja kengät hänen jalkaansa; ja noutakaa syötetty vasikka ja teurastakaa. Ja syökäämme ja pitäkäämme iloa, sillä tämä minun poikani oli kuollut ja virkosi eloon, hän oli kadonnut ja on jälleen löytynyt.' Ja he rupesivat iloa pitämään"*** (Luuk.15:22-24). Mutta tähän ei saa jäädä. Tällöin joudutaan galatalaisten moniin synteihin. Nimenomaan herätyskristillisissä piireissä korostetaan aivan oikein uskoontulon tärkeyttä, mutta vähemmän pyhitystä, sitä että Kristus saisi muodon uskovissa.

"Niinkuin te siis olette omaksenne ottaneet Kristuksen Jeesuksen, Herran, niin vaeltakaa hänessä, juurtuneina häneen ja hänessä rakentuen ja uskossa vahvistuen, niinkuin teille on opetettu; ja olkoon teidän kiitoksenne ylitsevuotavainen" (Kol.2:6-7).

Minne menen sanan kuuloon?

Sanotaan, että ihminen on "laumaihminen". Yleensä mennään sinne, minne tiedetään tulevan paljon muitakin. Yleensä katsotaan, että paljous ja laatu kulkevat käsikädessä

Missio Savossa meillä on tunnuslauseena: "Elävät kalat uivat vastavirtaankin!" Enemmistö ei aina ole oikeassa.

"Ja Joonatan sanoi palvelijalle, joka kantoi hänen aseitansa: "Tule, menkäämme lähelle noiden ympärileikkaamattomain vartiostoa; ehkä Herra on tekevä jotakin meidän puolestamme, sillä ei mikään estä Herraa antamasta voittoa harvojen kautta yhtä hyvin kuin monien" (1 Sam.14:6).

"Minä tiedän sinun tekosi. Katso, minä olen avannut sinun eteesi oven, eikä kukaan voi sitä sulkea; sillä tosin on sinun voimasi vähäinen, mutta sinä olet ottanut vaarin minun sanastani etkä ole minun nimeäni kieltänyt" (Ilm.3:8).

Uskovien tulisi olla sidottuja totuuteen. Heidän tulisi kysellä - ei mihin tulee eniten ihmisiä - vaan mihin Jeesus tulee ja missä totuuden sana on kirkkaasti esillä. "Suo, että sanas kirkkaana, Saa keskellämme kaikua."

"Minulla ei ole suurempaa iloa kuin se, että kuulen lasteni vaeltavan totuudessa" (3 Joh.4).

Uskon liekki sydämessä

Usko on kallis Jumalan lahja. Sitä liekkiä on hoidettava "sulin käsin". Tämä hento taimi paleltuu helposti maailman tuimissa tuulissa.

Meidän on tarkkaan huomioitava lähtö kohta: **"Ei ihminen voi ottaa mitään, ellei hänelle anneta taivaasta"** (Joh.3:27).

"ei teillä ole elämää itsessänne" (Joh.6:53).

Kukka kääntyy itsestään aurinkoon päin, uskova ei käänny luonnostaan Kristus-aurinkoon päin, vaan pois päin hänestä. Pyhä Henki tahtoo olla meitä jatkuvasti kääntämässä Kristusta kohden. Meidän on oltava tarkkakorvaisia Pyhän Hengen äänelle. Heikointakin kehotusta meidän tulee noudattaa.

Jumalan puhe on usein hiljaista puhetta, joka vaatii tarkkaa korvaa. Mutta uskovalle Herra kuitenkin tahtoo puhua ja ilmoittaa salattuja asioita, joista lihan vallassa oleva ihminen jää paitsi:

"Hän sanoi heille: "Kenenkä te sanotte minun olevan?" Simon Pietari vastasi ja sanoi: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika". Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Autuas olet sinä, Simon, Joonaan poika, sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut, vaan minun Isäni, joka on taivaissa" (Matt.16:15-17).

"Ota vaarin pyhistä, hyviin tekoihin velvoittavista vaikutuksista, joita havaitset sielussasi. Pidä kallisarvoisena vähäisintäkin hyvää ajatusta, joka sinulla on Kristuksesta, ja pienintäkin hyvää sanaa, jonka puhut hänestä vakavasti ja täydestä sydämestäsi. Oi, mikä runsas armo! Ylistä Jumalaa siitä! Ota vaarin, etsikö sinua joka päivä koitto korkeudesta synnin surun aamukasteellaan, Luuk.1:78. Nouseeko sinulle alati tuo kirkas kointähti tuoreine armon ja rauhan vaikutuksineen, Ilm.22:16, ja tervehtikö Kristus suloisesti sieluasi kaikissa tehtävissäsi? Velvollisuus, joka ei tee hengellisemmäksi, tekee lihallisemmaksi. Mikä ei tee eläväksi ja nöyräksi, se kuolettaa ja paaduttaa" (Kallis hunajan pisara).

Kaksi luontoa

Uskovassa on kaksi luontoa, vanha ja uusi, liha ja henki, Room.7:14-25. Jeesuksessa ei voida erottaa jumalallista ja inhimillistä luontoa, meissä tämä voidaan tehdä - ja tuleekin tehdä. Nämä ovat uskovassa sotatilassa keskenään. Vanha on määrä naulita uuden toimesta ristille.

Valtaa ei jaeta

Kun Kristus tulee ihmisen sydämeen, olemme tekemisissä "pienen alun" kanssa. Mutta Kristus ei tyydy tähän, vaan tahtoo päästä valtiaaksi. Uudestisyntymisessä alkaa valtakamppailu ihmisen herruudesta, verinen kamppailu!

Olemme tekemisissä pyhityksen kanssa. On kysymys elämästä ja kuolemasta: Kristus hallitsee - tai poistuu!

"Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat" (Room.8:1).

"Jotka lihan vallassa ovat, ne eivät voi olla Jumalalle otolliset. Mutta te ette ole lihan vallassa, vaan Hengen, jos kerran Jumalan Henki teissä asuu. Mutta jolla ei ole Kristuksen Henkeä, se ei ole hänen omansa" (Room.8:8-9).

"Sillä jos te lihan mukaan elätte, pitää teidän kuoleman; mutta jos te Hengellä kuoletatte ruumiin teot, niin saatte elää" (Room.8:13).

"Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa" (Hebr.12:14).